

HÁJSKÝ KOHOUT

ZPRAVODAJ PRO OBEC HÁJ U DUCHCOVA A DOMASLAVICE

9. ROČNÍK • II. ČTVRTLETÍ 2013 • VÝTISK PRO OBČANY OBCE ZDARMA

HASIČI Z HÁJE NA POVODNÍCH

Během červnových povodní, které letos nejhůře zachvátily severní Čechy, se obec Háj u Duchcova, spolu se Sborem dobrovolných hasičů z Háj u Duchcova, rozhodla také pomoci postiženým oblastem. Hasiči z Háj u Duchcova pomáhali tři dny a tři noci (od úterý 11. června do pátku 14. června 2013) v obci Travčice (okr. Litoměřice), což je zhruba 2-3 km od Terežína.

Spolu s naší jednotkou zde byly nasazeny další jednotky z teplického okresu, které se na místo vydaly společně v koloně v úterý 06:00 hodin. Avšak už v Teplicích naši jednotku potkalo neštěstí, když naše vozidlo nechtělo nastartovat. Po marných pokusech o nabití se IFU nakonec podařilo roztláčit, což byl opravdu nevídaný zážitek. Obec Travčice přímo povodněmi postižena nebyla, ovšem byla zde zcela zaplavena důležitá okresní silnice, kde se vytvořila obrovská vodní laguna, která pohltila nejen silnici v délce cca 100m, ale také

Hasiči se připravují na odčerpávání vody, což bylo na několik dní

Hasiči z Háj u Duchcova pomáhali na povodních

Hájská Máňa zachránila Travčice

přilehlý dům a především velkou část pole, odkud se přelévala zpět na silnici. Bylo rozhodnuto postavit vedení pomocí zavlažovacích trubek a odčerpávat vodu do kanalizace v Travčicích. Zároveň s trubkovitým vedením bylo postaveno i hadicové vedení, aby odčerpávání šlo rychleji. Celé vedení měřilo 700 metrů. Odčerpávání vody muselo probíhat neustále, jak během dne, tak i v noci - hasiči se střídali v práci i ve spánku. První den a noc byly nasazeny přenosné agregáty (mašiny) a plovoucí čerpadla. Bylo vytvořeno několik stanovišť. První u laguny, kde bylo potřeba obsluhovat stroje apod., druhé u přejezdu přes hadice, které vedly přes silnici. A třetí u kanálu, kde bylo potřeba sledovat, aby se kanál neucpal a voda se z něj nevyliła. Zároveň odpoledne v úterý za hasiči do Travčic dorazil p. Valenta z Háj u Duchcova,

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

který se vyzná v opravách IFY. Stačilo jen deset minut, náhradní součástky a IFA byla opravena a plně fungovala. Děkujeme mu mockrát za pomoc. Podle zavedeného systému se jednotky z teplického okresu měly každý den střídát, tedy jednotky sem jezdily pouze na jeden den, případně i na jednu noc. Druhý den ve středu naše jednotka měla odjet domů, avšak střídající jednotky s sebou neměli potřebné vybavení (mašiny), a tak se hájští hasiči nabídli, že zde zůstanou a k odčerpávání použijí své vozidlo IFU (zároveň s mašinami a čerpadly, které tu zůstaly). Hasiči z Háje, tak byli jediní, kteří zde zůstali více jak jeden den (dohromady tu byli tři dny a tři noci), přičemž ostatní jednotky se zde každý den střídaly. Na hasičích z Háje tak zůstalo obsluhování IFY, starost o mašiny a plovoucí čerpadla (každých 30 minut bylo potřeba doplňovat benzín do jednoho z čerpadel). Během noci se hasiči střídali ve spánku, ovšem doba spánku byla zhruba tři hodiny a buď pod širým nebem či v jiných polních podmínkách. Svou roli také hrálo velké vedro přes den a pak naopak velká zima přes noc, kdy nepomáhal ani oheň, u kterého se všichni krčili. Vše doplňoval neustálý hluk z běžících přístrojů. Další, již třetí den nasazení, se na některých začala projevovat únava. Únava se projevovala také na přístrojích, protože některé běžely téměř 72 hodin, včetně naší hájské IFY, která běžela téměř 48 hodin. Během třetí noci došlo k řadě komplikací. Především díky odčerpávání klesla hladina na břehu, a tak bylo potřeba zcela přeorganizovat postavení mašiny a IFY, dále byl problém s výkonem a bylo také potřeba vyměnit několik hadic, které už začaly prosakovat.

Hasiči spali všude kde se dalo - třeba i na poli

Hasiči se tak během noci několik hodin nezastavili. Čtvrtý den ráno byl spojen s odjezdem hájských hasičů domů. Značně unavení a vyčerpaní tak hasiči z Háje po třech dnech a třech nocích dorazili v pátek v 11:30 zpět do Háje u Duchcova. Čerpání vody z laguny a starání se o přístroje převzaly další jednotky. Zásahující hasiči z Háje u Duchcova: Roman Lewkowicz, Jiří Homolka, Martin Link, Karel Drašner, Miroslav Břečka, Jakub Šimek a Pavel Špringl. Více fotek a informací naleznete na www.sdh-haj.estranky.cz

Jakub Šimek

Zásahová jednotka SDH Háj u Duchcova

VODA VE VŠECH PÁDECH ÚVODNÍK

■ Kdo?

Kdo z vás přesně ví jaká je **VODA**? V řeči chemiků je to **H₂O**. Chemická sloučenina vodíku a kyslíku. Vyskytuje se ve skupenství kapalném, pevném i plynném. Je to rosa při ranním rozbřesku, je to pára vycházející z šálku kávy. Je to zasněžená pláň i kostky ledu v osvěžujícím nápoji uprostřed žhavého léta.

■ Co?

Co si představíte, když uslyšíte slovo **VODA**? Sestřička v lázeňském provozu si představí vanu plnou léčivé tekutiny, rybář svůj milovaný rybník, hasič si vzpomene na svou práci. Někdo zavzpomíná na loňskou dovolenou u moře. A jiného napadne, že musí skočit do krámu pro další minerálky.

■ Koho?

Pro koho je **VODA** důležitá? Pro lidi, faunu i floru. Příroda ji potřebuje stejně jako vzduch a sluneční paprsky. Spolu se vzduchem tvoří základní podmínky pro existenci života na modré planetě - Zemi.

■ Čeho?

Bez čeho nejde žít? Bez čeho nemůžeme existovat? Naše tělo tvoří téměř ze 60% **VODA**. Tahle životodárná tekutina je součástí všeho, co dýcháme, co

jíme, co pijeme. Bez ní by se neobešlo zemědělství ani průmysl.

■ Komu?

VODA umí sloužit člověku. Pomáhá vyrábět elektřinu, je nepostradatelná v továrnách, na polích, plavou po ní lodě s výletníky i s nákladem, můžeme si v ní zaplavat i si u ní odpočinout. Její cenu poznáme, až když chybí.

■ Čemu?

K čemu všemu je **VODA** dobrá, si běžně ani neuvědomujeme. Ani když pijeme, ani když se umýváme. Jedeme na výlet na přehradu, obdivujeme vodní dílo, stavební sloh technické památky, ale na **VODĚ** přitom nevěnujeme ani letmou myšlenku.

■ Koho?

Koho a jak často napadne o něčem tak obyčejném jako je **VODA** přemýšlet? Je tak samozřejmou součástí našeho života. Ale ne každému je dopřáno otočit kohoutkem a umýt si ruce, naplnit sklenici. Jsou na naší planetě místa, kde je **VODA** pro lidi vzácností a požehnáním.

■ Co?

VODU dělíme na pitnou a užitkovou. Ale rozlišujeme mořskou, sladkou, čistou, kontaminovanou, technickou, minerální, syčenou, stojatou, tekoucí, balenou, čirou, zkalenou, destilovanou,

těžkou, zrádnou i svěcenou. Kolik tváří a podob může mít?

■ Oslovujeme ...

VODO, vodičko, voděnko ...

■ Voláme ...

Tak už, **VODO**, tu naši malou zemičku uprostřed Evropy přestaň trápit. Stáhni se zpátky do svých koryt - jak těch přírodních, tak i těch člověkem vybudovaných nádrží. A buď zase přítelem a pomocníkem.

■ O kom?

V posledních dnech slyšíme o **VO-DO** hospodářích, kteří teď prožívají těžké dny, jejich rozhodnutí mohou ovlivnit osudy tisíců lidí. Slyšíme i o vodácích, kteří svou nezodpovědností hazardují se svými životy i životy záchranářů. Slyšíme o hasičích, záchranářích, vojácích, kteří jsou teď s **VODOU** spoleni víc než kdy jindy.

■ O čem?

Je o tobě, **VODO**, napsáno tolik krásných básní, písniček, natočeno tolik filmů. Každé dítě školou povinné už pozná podle prvních tónů symfonickou báseň Vltava ... kde hraješ první roli, ty, **VODO**.

■ S kým?

Souhlasím s básníky, malíři, hudebními skladateli, že **VODA** a vše co s ní (Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

souvisí, je nevyčerpatelnou studnicí inspirací. Souhlasím ale i se všemi, kteří jsou mrzuti ze stálého zdražování vodného, stočného a kteří se ptají - kam až to povede?

■ S čím?

VODA je teď tím, s čím u nás v Česku mnozí bojují. Je to boj nerovný, nemilosrdný. My tady v Háji děkujeme (nevím

kde a nevím komu), že nejsme postiženi povodněmi a záplavami. A přeje těm, co nemají takové štěstí jako my, aby se co nejdříve zase postavili na nohy, aby znovu zvelebili svá obydlí. Aby zase mohli v klidu spát a spokojeně žít. Aby mohli jít za svou prací, za zábavou. Ať se na unavených tvářích dospěláků zas objeví úsměv a děti si mohou jít hrát na svá hřiště.

Milí spoluobčané, přeji Vám za naši redakci VODY tak akorát. Ani moc a ani málo. Přesně podle Vašich potřeb, tužeb a přání. A hodně zdraví k tomu, to hlavně. Krásné léto, hodně sluníčka, fajn prázdniny a prima dovolené. Užijte si všeho dobrého.

Za celou redakční radu vám krásné léto přeje **Anna Streicherová**

HIS HÁJSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

VÝSLEDKY I. ETAPY SVOZU NEBEZPEČNÝCH SLOŽEK KOMUNÁLNÍHO ODPADU V OBCI

Při letošní první etapě svozu nebezpečných složek komunálního odpadu, která proběhla v obci dne 25. května 2013, bylo na 4 stanovištích sebráno 888 kg odpadů. Celkem bylo odebráno - 2 kg léků, 128 kg olejů, 161 kg barev, 67 ks pneumatik, 7 kusů lednic, 5 ks zářivek a 25 kusů ostatních vyřazených zařízení (televize, torza lednic, sporáky, pračky apod.)

PETICE ZA UPLATNĚNÍ PŘÍČNÝCH PRAHŮ V OBYTNÉ ZÓNĚ KE KNÍŽÁKU

Dne 21. 5. 2013 byla pod č.j. 440/2013 předána k projednání zastupitelstvu obce Petice občanů žijících v lokalitě novostaveb v ulici Ke Knížáku, zastoupených Mgr. Tomášem Haderkou a paní Lenkou Skoupou. V lokalitě bylo nově vybudováno 10 rodinných domů, převážnou většinu z nich obývají rodiny s dětmi předškolního věku. Celý prostor je kodifikován jako Obytná zóna. Často se však mezi občany najdou tací, kteří se nechovají ohleduplně, z tohoto důvodu žádají petenti instalování příčných prahů na komunikaci při vjezdu a při výjezdu z obytné zóny. Starosta konzultoval instalaci příčných prahů se zástupcem dopravní policie, instalace prahů nebyla doporučena, neboť veškerý pohyb v daném prostoru byl vyřešen vyhlášením obytné zóny. Návrh byl předložen na 24. zasedání zastupitelstva obce dne 29. května 2013, kde bylo přijato usnesení č. 124/24/2013:

„ZO bere na vědomí sdělení petice občanů žijících v lokalitě novostaveb v ulici Ke Knížáku. Doporučuje petici věnovat prostor v obecním zpravodaji a seznámit formou článku obyvatele obce se zákonnými způsoby chování v prostoru vyhrazené obytné zóny“.

Chtěli bychom tedy apelovat především na řidiče, že dopravní značka Obytná zóna neznamena jen to, že si zde hrají děti, ale zejména to, že pohyb vozidel i pěších má svá zákonem přesně stanovená pravidla (§39 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích). **Vozidla se smí v obytné zóně pohybovat tak, aby neohrozila chodce, nejvýše však rychlostí 20 km/hod.** Přitom musí dbát zvýšené ohleduplnosti vůči chodcům, které nesmí ohrozit, v případě nutnosti musí vozidlo zastavit. Chodci se mohou volně pohybovat v celém prostoru ulice, nesmí však znemožnit vozidlům průjezd. **Hry dětí na pozemní komunikaci jsou v obytné zóně dovoleny. Děti mladší 10 let zde nemusí jezdit na jízdním kole pod dohledem dospělé osoby.** Stání vozidel v obytné zóně je dovolené pouze v místech k tomu vyznačených. Jinde je povoleno pouze zastavení pro urychlené naložení nebo vyložení materiálu a osob. Vozidla vyjíždějící z obytné zóny jsou povinna dát přednost vozidlům na komunikaci, která není součástí obytné zóny. Výjezd z obytné zóny je tedy výjezdem z vedlejší komunikace na komunikaci hlavní.

Pokud budou nadále zjišťovány totožné přestupky u stejných řidičů projíždějících obytnou zónou bez ohleduplnosti, bude pověřena Městská policie Osek zvýšeným dohledem nad touto oblastí, aby se zamezilo častým dopravním přestupkům, na které si obyvatelé obytné zóny Ke Knížáku stěžují. Porušením ustanovení pro provoz v obytné zóně dle § 39 odst. 1 až 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů se každý účastník silničního provozu, tedy i chodec, dopouští přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a může mu být uložena sankce pokuty ve správním řízení od 1.500,- Kč do

2.500,- Kč. Sankci pokuty lze uložit i blokově do výše 2.000,- Kč.

Bylo by dobré naučit se s touto dopravní situací žít a respektovat vzájemné vztahy. Je to řešeno nejen zákonem, ale bylo by dobré, kdyby v řešení byla přítomna i vzájemná sousedská slušnost, po které veřejnost tolik volá. Každý, kdo se v obytné zóně pohybuje, může tedy začít hned u sebe. Obytná zóna je totiž společnou oblastí pro auta, cyklisty i chodce.

Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ve věci odvolání obce Háj u Duchcova proti rozhodnutí Magistrátu města Teplice.

V listopadu loňského roku se Obec Háj u Duchcova odvolala proti Rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru dopravy a životního prostředí ve věci řízení o povolení změny stavby před dokončením - Výstavba 46 RD v k.ú. Háj u Duchcova - komunikace na pozemcích p.č. 39/1, 39/6, 39/8, 639/1, 639/2 a 870/1 a 639/3 v k.ú. Háj u Duchcova. Krajský úřad odvolání obce vyhověl a rozhodnutí Magistrátu města Teplice zrušil a řízení o změně stavby před dokončením bylo zastaveno. Máte-li zájem seznámit se s kompletním obsahem rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje je možné do něj nahlédnout na podatelně Obecního úřadu Háj u Duchcova, Kubátova 155, vždy v úředních hodinách, tedy v pondělí a ve středu od 8:00 do 17:00 hodin.

PTÁCI ZA OKNY

MOST - Cestovatelé z teplých krajin: skřivani, špačci, konipasí, objevují se první drozdí, holub hřivnác i doupňák, první čápi už se navrátili do svých hnízd.

Celou zimu se mnozí z nás starali o ptačí drobotinu za svými okny, na svých zahrádkách nebo i ve volné přírodě. Ptáci, kteří u nás přes zimu zůstávají, rádi přijmou, zvláště v tuhých zimách, pomoc člověka a člověk se na oplátku může potěšit pohledem na hemžení za oknem a poslechem ptačích zpěvů a štěbetání.

Někteří ptáčci, kteří se od nás nechají pohostit, jsou celoročními obyvateli naší země, jiní přilétají jen na krátké období ze severnějších oblastí, kde by drsnou zimu jen stěží přečkali. Obvykle ornitologové a přírodovědci doporučují začít s příkrmováním už začátkem listopadu. Je-li průběh zimy teplejší, je lépe přikrmovat méně, dávky se zvyšují s nastupujícím ochlazením. Obzvláště za velkých mrazů a vysoké sněhové pokrývky to není pro malé opeřence jednoduché. Přes den se jim jen obtížně daří najít pod sněhem potravu, těžko mnohdy nalézájí úkryt, v noci se k sobě choulí, aby se zahřáli a poskytli si vzájemně teplo a energii, a ráno vymrzlí a hladově vyletají shánět obživu - v té době jim každé sousto k doplnění energie a zaplnění břicha přijde vhod. K ukončení doby krmení se doporučuje měsíc březen.

S novými výsledky bádání však přišli vědci z oblasti Bodamského jezera, kde probíhal dlouholetý výzkum. **Podle této početné skupiny přírodovědců je vhodné kmit ptáky po celý rok.** Nová teorie vychvaluje zlepšení reprodukčních schopností opeřenců přikrmovaných i během jamích a letních měsíců: Dochází ke zvýšení populací, často se zvyšují šance pro druhé hnízdění, ke kmení mláďat prý ptáci využívají zejména přírodních zdrojů a přilepšení od člověka pomáhá zejména samotným ptačím rodičům při získávání energie, čímž ušetří více času pro shánění kvalitní obživy pro své potomky. Výsledky zmíněného výzkumu a metody celoročního kmení předkládá kniha německé-

ho profesora Petra Bertholda s názvem *Vögel füttern - aber richtig* (Kmit ptáky - ale správně).

Zastánci klasických doporučení však setrvávají ve svých obavách, že ptáci si zvyknou na dokrmování natolik, že se přestanou věnovat lovení škodlivého hmyzu, odnaučí se o sebe sami postarat, zleniví a později vstávají. Existují studie potvrzující, že některé celoročně kmené druhy méně zpívají a samečkové se hůře prosazují při námluvách a bojích o samičky, někteří hojně přikrmovaní jedinci nedokážou včas rozpoznat dobu, kdy je již čas vydat se na cestu do teplých krajin a jsou tak velice ohroženi rychlým ochlazením a nástupem zimy.

Samostatnou kapitolu tvoří skupina přírodovědců, kteří odmítají jakékoli dokrmování ptactva, neboť je to podle nich umělý zásah do života ptáků a v mnoha případech je možné spíše ublížit než pomoci, navíc ptáci ztrácejí přirozené pudy, které se přenáší i na další generace. Tito ptáci ztrácejí schopnost hledat si přirozenou potravu a jsou závislí na člověku, vyhledávají potravu na smetištích a jiných nevhodných místech.

Ať už se přikloníte k jakémukoliv názoru, budete-li mít snahu kmit přes celou zimu nebo jen v těch největších mrazech, anebo ať se rozhodnete pro přikrmování i na jaře či v průběhu celého roku, nezapomeňte, co ptáčkům nikdy nesmíte nabídnout:

1. Slané a kořeněné výrobky - pro malého ptáčka může znamenat i jedno zrnko soli smrt, ale ani pro větší ptačí druhy není žádné koření vhodné.
2. Zkažená krmiva, plesnivějící zbytky.
3. Pečivo - jak už jsme řekli, není vhodné slané, ale ani sladké ptákům ne-

prospívá. Čerstvým pečivem, které navíc obsahuje droždí, můžeme ptákům způsobit zažívací problémy.

4. Suché těstoviny, nevařená rýže, sušený kokos - mohou v trávicím traktu nabobtnat.
5. Přepálený lůj či žluklé máslo.
6. Pražené ořechy (ani pražené buráky ve slupce), pečené a smažené potraviny.

Důležitou roli hraje nejen kvalita nabízeného krmiva, ale také čistota a hygiena v krmítku. Choroboplné zárodky ze znečištěného krmítka mohou ptákům způsobovat různé choroby, zažívací potíže, může docházet k šíření ptačích parazitů.

Pokud jste milovníky ptactva, můžete svou lásku a svůj zájem projevit účastí v projektu **Jaro ožívá**, který spustila Česká společnost ornitologická. Právě teď je na to ta správná doba. Nemusíte být vůbec odborníky v ornitologii a přitom můžete pomoci mapovat průběh stěhování ptactva. 1. března 2013 odstartovala další, již čtvrtá, sezóna pozorování přiletů tažných ptáků, a zapojit se není ani trochu složité. Stačí jen bedlivě pozorovat oblohu a nahlásit svá vlastní první pozorování pěti sledovaných druhů, kterými jsou: vlaštovka, rorýs, kukačka, čáp bílý a vilha pestrá.

Do projektu se zapojují jak dospělí, tak i děti, mnohdy celé skupiny nebo i třídní kolektivy. Na stránkách <http://www.springalive.net/> lze příchod jara třeba jen sledovat, ale daleko zábavnější a zajímavější je se do něj přímo zapojit. Je to velice jednoduché, kromě toho, že sami přispějete k mapování ptačích druhů, najdete zde interaktivní mapy, na nichž můžete sledovat příchod jara do Evropy a dozvíte se mnoho zajímavého o nejrůznějších ptačích druzích velice atraktivním způsobem.

Pokud jste dočetli až sem, znamená to, že ptačí téma je pro vás zajímavé. Sami už možná máte zkušenosti s přikrmováním ptáčků a je jen na vás, k jakému názoru v oblasti přikrmování se přikloníte. Vždy tak ale číňte s rozvahou, abyste více neškodili, než byli užiteční. Ptáci jsou pro nás článkem, který nás ve městech spojuje s přírodou, a milým zpestřením všedního i svátečního dne. Nejen, že oni potřebují nás - hlavně my potřebujeme je. Tak ať je jim v naší blízkosti dobře.

Autor článku: **Dana Kovaříková**
Ekologické centrum Most pro Krušnohoří
Výzkumný ústav pro hnědé uhlí a.s., Most

Zdroj fotografií:
<http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Talgoxe-2.jpg?uselang=cs>
Dana Kovaříková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

BLAHOPŘÁNÍ

■ Dne 29. května 2013 oslavil pan **František Poplštejn** své 80. narozeniny. Pevně zdraví, pohodu a elán do dalších let přeje manželka Věnceslava, dcera a syn s rodinami. Za celou rodinu vnučka Jarka

PODĚKOVÁNÍ

■ Účastníci výšlapu na Milešovku děkují panu starostovi **Karlu Drašnerovi**, paní místostarostce **Ireně Pipiškové** a předsedkyni Kulturní a sportovní komise starosty obce paní **A. Příbylové** za přípravu, dobrou organizaci a nevšední zážitky, které nám výlet do Českého středohoří přinesl.

Za spokojené turisty Miroslav Lajbl, občan Háje

■ **Děkuji TJ Sokol Háj** za dárek a květiny při odchodu z funkce.
Alena Kadeřábková

■ **Poděkování všem**, kteří s námi vzpomenu na pana Zdeňka Vydru.
Eva Dvořáková s rodinou

FEJETON HÁJSKÉHO PSA

...a máme to za sebou.

Byla vyhlášena anketa na jméno „popudlíka“ pro dva ploty vedle sebe. Anketa zdámě proběhla, jako všechny ankety v naší vesnici. Ale protože se „nedostavil“ ani jeden lístek, byla šiška salámu ušetřena pro další úspěšnou anketu. Dokonce jsem několika svým přátelům dal výzvu tohoto znění: „...vole, hoď tam lístek s nějakým jménem, bude legrace a ty budeš mít co k večer.“ Odpověď vždy stejná: „...nebudu si dělat problémy“. Pochopitelně bylo několik dotazů na jméno „popudlíka“. Nutno asi vysvětlit. Popudlík je ten kdo dává popudy, a nápadník zase dává nápady a pohodný dává pohodu. / Citace z knihy „České názvosloví páně Vychrtlíka“ vydané v roce 666 před našim letopočtem /.

A teď k té kameře (na snímku). Zaznamenává všechny příchozí i odcházející. Jasně je, že „malý český člověk“ z důvodu své „bezpečnosti“ musí být neustále pod kontrolou, což dělají odjakživa všechny opatrné manželky. Schránka „Poslední naděje“ v záběru není. Ale „špiona“ umístěného na sloupku nebude problémem do záběru dát, aniž by si toho někdo mohl všimnout. Prostě, kamera tam je. A je velice citlivá. Je na ní možné údajně zjistit i číslo na poznávací značce automobilu. Takže, zamávat můžete. Dívky na úřadě budou mít alespoň čas si upravit účes, rtěnku a mile vás přivítat (což dělají i tak). **Za sdělení, že kamera zaznamenává i schránku důvěry, což momentálně není pravda, se omlouvám. Nevěděl jsem to a ani jsem to vědět nemohl.** Přivedlo mě na to zjištění úřadu, že v jedné anketě byly vhozeny anketní lístky jednou rukou.

Ale, zkusme zajít trochu do historie anket. Kdysi maminky dětí v mateřské školce vyplnily anketu na podporu bývalé ředitelky mateřské školky paní Vavřincové. Úřadem v Háji ji byl udělen akt nemi-

losti a vyhlášeno „okresní pátrání“ po ředitelce nové. Anketa byla dvacet čtyři hodin bez jakéhokoli dozoru na stolku v šatně v mateřské školce. Byla úspěšná a její výsledek byl Školským úřadem v Teplicích uznán jako rozhodující. Paní Vavřincová, jako ředitelka zůstala.

Jedna z dalších anket byla na názvy nových ulic. Trvala dlouho a její úspěšnost nebyla nikdy vyhodnocena. Další navazující anketa byla opět v názvu ulice. Jednalo se o to, že obyvatelé nového „sídlště“ projevíli zájem si ulici, kde budou bydlet, pojmenovat sami. Proběhla pro ně řada neúspěšných jednání a na stůl zastupitelstva došla dokonce i anketa podepsaná částí naší obecní populace. Ta uvedla, že hájským občanům je úplně jedno, kdo název ulice navrhne a jak se bude jmenovat. Smeteno ze stolu a byl „nařizen“ název „Ke Knížáku“ (kdysi to byl velice hezký rybníček, kam jsme se chodili i koupat). Ani na Lesní stezce se také nevyhovělo místním obyvatelům v názvu na ulici. Byl opět určen název „Zelená“. Ti ale zůstali nad věcí, nainstalovali si tam vlastní bránu s názvem „Bubákov“ a bylo vymalováno.

Poslední a snad nejzajímavější anketa byla na spokojenost občanů s Mateřskou školkou v Háji. Anketní lístek vyšel v místním plátku a vyjádřit se měli všichni občané. Samozřejmě, že na to měli právo. Bohužel se poněkud pozapomnělo, že mimo maminek občané nemají vůbec pojem, jak školka pracuje a proč se to vlastně na nich požaduje. Vyhodnocení ankety bylo zajímavější. Došlo pouze jedenáct lístků s vyjádřením spokojenosti. Byl vysloven názor, že lístky tam byly vhozeny jednou rukou (najednou). Další názor, že to někdo zorganizoval. Vděčnost onomu organizátoru se sice nemohlo poděkovat za snahu, ale dejme ruku na srdce. Kdyby nebyl (pokud je to pravda),

tak anketa skončila jako obvykle. Přitom školka má velice dobrou pověst. Její šéfka je dobrou manažerkou, děti ji mají rády. Je aktivní, pracuje i v naší Kulturně sportovní komisi, a jestli se nemýlím tak je i členkou „Patriotů“. Je nápaditá a z těchto důvodů ji za její pracovní výsledky zastupitelstvo odhlasovalo maximální výši roční finanční odměny za minulý rok. Protože v tomto státě se stalo módou likvidovat to, co funguje, my z tohoto důvodu nemůžeme zůstat stranou.

Paní ředitelce končí šestiletá smlouva a byla vyslovena otázka, zda se jí na další období v délce šesti let prodlouží, nebo vyhlásí konkurz na jinou ředitelku. Rozhodnutí - konkurz! Stávající ředitelka se může samozřejmě zúčastnit. Vítěz bude mít pracovní smlouvu opět na období šesti let a bude neodvolatelný i v případě, že tak dobrý zase nebude. Dle „pokoutních“ informací se snaží někteří občané, kteří si tyto skutečnosti uvědomují, naši ředitelku podpořit. Že by se u nás také našlo pár odvázných a objektivních lidí je až k nevíře.

Tento svět má jednu výhodu. Všechno nějak dopadne. Ještě se nestalo, že by něco nějak nedopadlo. Takže, přejme si, aby i toto nějak (dobře) dopadlo a až to dopadne a „bouchne“ o zem, tak si všichni zúčastnění řeknou,

...a máme to za sebou.

Miroslav Smutný, Háj u Duchcova

PÁLENÍ ČARODĚJNIC A STAVĚNÍ MÁJKY

30. dubna 2013 - Háj u Duchcova

Organizátoři se letos rozhodli opět uspořádat čarodějnickou stezku, které měla minulý rok úspěch.

Bohužel letos nám příliš nepřálo počasí, které nás zaskočilo menším májovým deštěm a slabou zimou. To ovšem neodradilo mnohé malé i velké čarodějnice a čaroděje, kteří se rozhodli zdolat připravenou čarodějnickou stezku, na které byly připraveny různé soutěže a zajímavé ceny.

Celá stezka opět začínala v homí části ulice Ke Knížáku, kde byla připravena první soutěž, hudba a také se zde rozdávaly menší upomínkové předměty. Stezka byla vyznačena zdařilými obrázky z Mateřské školky Háj u Duchcova, které dodávaly skvělou atmosféru.

Stezka směřovala na sportovní areál vedle hasičské zbrojnice, kde byla připravena poslední soutěž, přičemž zde děti obdržely čarodějnický průkaz, dále zde byla muzika a další program. Velký zájem všech přítomných přilákal soutěž v pojídání koláčů. Soutěž byla rozdělena podle věkových kategorií, aby měl každý šanci. Soutěž byla chvílemi velmi napínavá a vtipná. Každý soutěžící měl svůj menší okruh lidí, kteří mu fandili, takže to občas vypadalo, jako na nějakém zápase.

Bohužel žádný vítěz z různých kategorií nebyl schopen poskytnout do mikrofonu rozhovor, přičemž někteří vypadali dokonce dost zničeně. Soutěž se opravdu všem líbila, a tak je dost prav-

Čarodějnice připravené na čarodějnické stezce se svými soutěžemi čekají na své oběti

Z některých čarodějnic šel opravdu strach (Martina Rádlová SDH Háj u Duchcova)

děpodobné, že se s ní opět příští rok setkáme. Poté následovala společná fotka a vyvrcholením pak bylo očekávané stavění Májky.

Dobrovolní hasiči letos opět vyzývali dobrovolníky z řad diváků, aby jim šli pomoci, jelikož Májka byla letos čerstvě pokácená a tedy pěkně těžká

a zároveň o něco delší, než obvykle. Během jejího stavění se hasiči i dobrovolníci dost zapotili.

Chvílemi to vypadalo, že se Májku nepodaří postavit. Dokonce i stavitelé poté sdělili, že měli velké obavy, že Májka spadne. Naštěstí a vzdor větru se přeci jen Májku podařilo s vypětím všech sil postavit. Májku stavělo celkem 18 statečných mužů. Na závěr došlo k pálení čarodějnice a poté k opékáním buřtů, čímž pomalu končil program tohoto skvělého, leč chladnějšího dne.

Na závěr je třeba poděkovat dobrovolníkům z řad Sboru dobrovolních hasičů, především čarodějnicím, které připravily a poté dlouhé chvíle mrzly na soutěžích.

Jakub Šimek
KSK Háj u Duchcova

Soutěž v pojídání koláčků kategorie nad 18 let vyhrál Milan Bechyňský

TRPASLÍCI VE ŠKOLCE

Naše mateřská škola se zúčastnila přeshraničního projektu „Vyrůstat-srůstat v sasko-českém pohraničí“, který je realizován za podpory Evropské unie, Evropského fondu pro regionální rozvoj, programu Ziel3-Cíl3, Svobodného státu Sasko a České republiky.

Obec Háj udržuje partnerství s obcí Kreischa, proto jsme se dohodli s paní ředitelkou mateřské školy v Kreische, že se projektu zúčastní s námi. Tak jsme se spolu se zástupci školky z Dubí a zástupci MŠ z Ústí nad Labem, kterým v projektu také našli partnery, poprvé sešli na podzim loňského roku na německé straně a potom v lednu 2013 v krásném prostředí Českého Švýcarska u nás, abychom naplánovali akce a společná setkání „TRPASLÍKŮ“

Tento projekt je založen na demokracii a participaci, proto děti měly během plánování akcí hlavní slovo a na program, který jsme pro kamarády z Německa připravovali, se maximálně podílely.

Proběhla návštěva formou „trpasličích dnů“. Děti z Německa navštívili naší školku a my jsme jeli na návštěvu k nim. Navzájem se děti seznámily, ukázaly jim, kde a jak si hrají a ochutnaly jídla, která jedí a vyměnily si dárečky, které pro kamarády připravily.

Vyvrcholením projektu byl „TRPASLIČÍ CAMP“, kterého se zúčastnili děti i rodiče z Čech i Německa. Společný víkend 8.

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

- 9. 6. 2013 se konal v německém Zinwaldu v rekreační chatě obklopené lesy Krušných hor.

Krásné společné chvíle si užili děti i rodiče. Jako dokumentaci můžete shlédnout několik fotek z trpasličích dní i z trpasličího campu. Další fotografie jsou zveřejněny na webových stránkách školy:

www.mshaj.estarnky.cz.

Na organizaci projektu se podílela paní ředitelka Bc. Bronislava Steidenová a paní učitelka Hana Vernerová z Mateřské školy Háj u Duchcova.

Dětský maškarní ples 23. března 2013

Jak již bývá tradicí, tak v tuto dobu se v hájské Sokolovně scházelo nesčetné množství různých stvoření, pohádkových postav apod. Nejednalo se o žádný sraz propuštěných herců, kteří nemohou najít práci ani nic podobného. V Hájí se totiž opět konal další Dětský maškarní ples, který byl opět pod taktovkou Divadla M. Jak již bylo řečeno na ples dorazilo opravdu velké množství dětiček spolu se svými rodiči, takže byl pomalu problém si zde někde sednout.

O zábavu, různé soutěže, společné tance a samozřejmě o různé ceny tu opravdu nebyla nouze. Během plesu proběhlo také vystoupení dětí z Mateřské školky Háj u Duchcova, které si připravily opravdu pěkné představení.

Zájem všech dětí kromě soutěží upoutaly také všude poletující balonky, které se staly centrem snah je prasknout. Zábava byla po celou dobu v plném proudu, každou chvíli jsme zde mohli vidět nějakého rodiče, jak honí své ratolesti, či jak pomalu dochází různé brambůrky a barevné limonády, které se zde prodávaly. Vyvrcholením bylo vyhlášení nejhezčích masek. Letos, stejně jako minulý rok, byl opět problém v rozhodování.

Porotci to opravdu neměli snadné, ale nakonec se rozhodli ocenit dvojici malých čmeláčích medvídků. Po rozdělení všech cen následovalo ještě společné foto a poté vzhůru domu do postele, jelikož mnozí účastníci protancovali své kecky a na mnohých byla vidět únava.

Maškarní ples se opět vydařil a všichni už vymýšlejí masky na příští rok. Touto cestou bychom rádi poděkovali v prvé řadě všem dětem, protože jejich úsměv je přeci tou nejlepší odměnou za naše snažení. A myslíme si, že je i krásnou odměnou pro všechny sponzory, bez nichž by se tato akce nemohla už po několikáté konat.

Jmenovitě: Radek a Stanislav Kornoví, Eva Janoušková, Eva Dvořáková - potraviny Háj, Farma Sedlár, Jan Urbanczyk, Jan Charvát - 3J, Jan Havelka - HAVE, Josef Müller - INSTALACE ZT, Jaroslav Štorkán - Restaurace Sokolovna, Martina Kopťová - Maiv Moto.

Jakub Šimek, Zbyněk Průša
KSK Háj u Duchcova

UCTĚNÍ PAMÁTKY FRANCOUZSKÝCH VOJÁKŮ 18. 5. 2013 - Bystřany

Na hřbitově v Bystřanech u Teplic proběhl pietní akt padlých Francouzů během 2. světové války. Pietnímu aktu byl přítomen i francouzský vojenský attaché pro Českou republiku (stojící uprostřed).

Pietní akt ke slavnostnímu uctění památky francouzských vojáků padlých za 2. světové války se uskutečnil v sobotu 18. 5. 2013 na hřbitově v Bystřanech. Aktu byl přítomen francouzský vojenský velvyslanec pro Českou republiku, zástupce armády České republiky, členové hasičského sboru obce Bystřany a příslušníci Čs. obce legionářské. O kulturní vystoupení se postaraly děti z bystřanské základní školy. Kytičku za naši obec položil starosta obce pan Karel Drašner. Francouzští vojáci byli v letech 1941-1945 na severu v zajateckém lágru, pracovali ve sklárně, na pile nebo na šachtách. Konce války se někteří nedožili a do své vlasti se již nevrátili. Jejich ostatky byly v roce 1984 uloženy do společného hrobu v rotundě na bystřanském hřbitově. V roce 2005 byla provedena generální oprava rotundy. Uvnitř rotundy jsou instalovány dvě pamětní desky se 22 jmény padlých.

Dvacátý třetí Francouz, Albert Bernardt, má místo svého odpočinku na oseckém hřbitově. I jeho jméno bude na pamětní desku přidáno.

Mgr. Anna Příbylová, předsedkyně KSK

Turistický výšlap na nejvyšší vrchol Českého středohoří - 25. 5. 2013

Tentokrát se hájští turisté obrátili ke Stropníku zády a vydali se východním směrem k Milešovce do Českého středohoří, **aby se z výšky 837 m těšili z výhledu na panorama Krušných hor.**

Po příjezdu našich přátel z Kreischy vyrazily tři autobusy včetně německého k cíli dne. Malý bus vezl část skupiny na vlak do Teplic směr Radejčín. Dva busy odjely směrem k úpatí Milešovky. Z obce Bílka začíná červená turistická trasa na vrchol. Příkré stoupání dalo trochu zabrat těm dříve narozeným. Kamenitá cesta vedla smíšeným lesem, všude klid, který rušil jen zpěv ptáků. Výstup trval něco přes hodinu. Nejrychlejší ale bylo na Milešovce „mládí“, které dostalo název Rychlá rota - šlo převážně o ženy, které se rozhodly založit v Háji turistický oddíl. Výboměl! Bohužel nám počasí nedovolilo kochat se okolní krajinou a panoramatickými pohledy. Možná se na nás Stropník zlobil, že se naším výšlapem stala jiná hora. Z kamenné rozhledny jsme mohli pouze určit směr, kde leží Háj, Stropník, ale také Krkonoše, Šumava, Praha a vrcholky Alp /i ty je prý za dobré viditelnosti možné dohlédnout/. Následovalo občerstvení všeho druhu, od štrúdlu, škvarkových placek, oblíbených řízků, kafička a pivečka, společné foto a návrat z kopce do Bílky k autobusu.

Po krátkém přejezdu nás přivítala obec Dubice. Sluníčko se umoudřilo

a z vyhlídkové terasy u kostela svatě Barbory se naskytlá úchvatná podívaná na kaňonovitě údolí Labe, kterým řeka vstupuje do Českého středohoří - **Brány Čech** (latinsky **PORTA BOHEMICA**). Všichni jsme zde stáli v němém úžasu nad krásou české krajiny. Zde došlo i k setkání s těmi, kteří absolvovali méně náročnou trasu. Na své si přišly i děti, které zaujalo dětské hřiště s nevšedními hemími prvky. V penzionu U Svatě Barbory nás čekal dobrý oběd - jak jinak než knedlo, vepřo, zelo. Po příjemném odpočinku a fotografování všech účastníků následovala cesta domů a rozloučení s německými přáteli s přáním dalších společných turistických kilometrů a zážitků.

7. turistický výšlap v číslech:

- počet účastníků celkem: 88
- přátel z Kreischy: 34
- kótu 837 m zdolalo: 63 turistů
- Bílka-Milešovka: 3 km
- nejrychlejší čas výstupu na Milešovku 30 min /Rychlá rota/, jmenovitě Martina Šimková, Jana Jonášová, Radek Kom
- věkový rozdíl mezi nejmladším - roční Danielkou a nejstarším účastníkem: 73 let

Mgr. A. Přibyllová,

Kulturní a sportovní komise starosty obce

Víte, že...

Milešovka (německy Milleschauer, Donnersberg) je nejvyšší hora Českého středohoří. Leží v nadmořské výšce 837 m a do 18. století byla považována za

nejvyšší horu Čech. Svou výškou převyšuje okolní kopce o více než 350 m a tak je z ní za jasného počasí úžasný rozhled. Jméno získala podle nedalekého Milešova. Už od roku 1951 zde byla zřízena národní přírodní rezervace. Na ploše cca 51 ha roste celá řada chráněných rostlin, např. česká orchidej - jazýček jadranský, lilie zlatohlavá, kosatec bezlistý, plicník lékařský a další. Stráně pokrývají stromy, hlavně duby, občas i buk, javor a smrk.

Milešovka je považována za největrnější horu Česka. Fouká zde neustále vítr o průměrné rychlosti 8,5m/s a průměrně 280 dní v roce tu vane vítr velmi silný. Je zde také zaznamenáno nejvíce bouřek na našem území - ročně až 35. I proto se Milešovce dříve říkalo **Hromová hora** nebo **Větrná hůrka**.

Na vrcholu Milešovky vznikla ve 20. letech 19. století jedna z prvních horských restaurací v Čechách. V roce 1905 zde byla zřízena meteorologická stanice a u ní pak 19 metrů vysoká rozhledna. Dnes je na vrcholu hory umístěno stále meteorologické pracoviště Ústavu fyziky atmosféry, který je součástí Akademie věd ČR.

Značené turistické trasy vedou z Velemína, Bílky, Čemčic a Milešova. Rovněž se zde nachází řada infomačních tabulí věnovaných historii meteorologické observatoře, okolní přírodě a meteorologii. Jde o místo dalekého rozhledu, které znalec a milovník Českého středohoří, německý přírodovědec a cestovatel Alexander von Humboldt označoval za 3. nejkrásnější vyhlídku na světě. /zdroj: Wikipedie/

Máňa šlape

„Hurá... Máňa jede!“ - věta, která zazněla v populární české komedii z úst baviče Ludka Soboty, by byla příhodným titulkem, kdybych chtěla psát o našich hasičích. A hasičům, jako jedinému spolku v naší obci to v skutku jede! Organizují soutěže, staví májku, pálí čarodějnice, spolupořádají dětský den, JENŽE - já bych tentokrát ráda upřela pozornost k jiné partě lidí v naší víscce. Upravím si tedy trochu vypůjčený titlek a ejhle - mám možná název pro nový (a doufám, že pravidelný) sloupek našeho Hájského kohouta:

„Máňa šlape!“

O čem nebo o kom je řeč? A jak to vlastně všechno začalo?

Posledních sedm let je jednou z pravidelných, a myslím vcelku vydařených akcí, květnové a zářijové setkání přátel turistiky naší obce a Wandergruppe ze spřátelené obce Kreischa. V Kreische jsme se možná trochu inspirovali a zjistili, že i u nás je dost těch, které nebaví jen sedět doma nebo na zahrádce, koukat přes plot, a kritizovat, co se děje. A tak se

tedy několik statečných „chodkyň“ rozhodlo uchopit situaci do svých rukou a začít něco podnikat. Sešly se k první „válečné“ poradě v Žábě, aby probraly možnosti, doladily podrobnosti a nakonec se dohodly se, že založí **turistické občanské sdružení s názvem Máňa**. Jenže ejhle, samotný akt

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

registrace sdružení, svolání členské schůze a podobné oficiality zaberou pár týdnů. A před námi jsou nejhezčí dny v roce a tak příznivci turistiky neletili a už za pár dní - v sobotu 15. června 2013 vyrazili na první společný výlet.

Zajímá vás, jak turistický den D proběhl? Hned pro začátek to všichni pořádně napálili. Při trase z Homího Háje přes Rýzmburk a Stropník, se zastávkou na chatě Máně, a v občerstvovací stanici U Hořáků nacapkali úctyhodných 22 km, což činilo 21.795 kroků

a spálili při tom 11.298 kcal! I když uvedené hodnoty jsou bez záruky, zažili především krásný den plný dobré nálady.

Že se vám to vcelku líbí a dostali jste chuť si také občas někam vyrazit a nechcete jít sami? Pak se přidejte a staňte se i vy členy vznikajícího turistického oddílu! (o přihlášku si řekněte někomu z přípravného výboru). Nebo se vám to vůbec, ale vůbec nepozdává? Tak si sedněte doma, žrbrblejte a kritizujte a klidně si o Máně jen čtěte.

Nevím, kdy se vám tento článek dostane do ruky, ale vím, že další turistická akce se chystá 23. června 2013 a jak to tak vypadá, jejím cílem bude Dlouhá louka.

Takže, další informace si nechávám do příštího vydání Hájského kohouta a jeho snad pravidelného sloupku **Máňa šlape** a věřím, že se Máně podaří dostat vás z pohodlných obyváků ven - mezi veselou hájskou partu!

Za přípravný výbor, pracující ve složení: **Martina Šimková, Jana Jonášová, Juliana Ulehlová, Pavlína Kornová, Kateřina Šustrová, Andrea Trojková**

sepsala Irena Pipišková

(NE)

Poručíme větru, dešti...

Nepřízeň počasí ovlivnila 1. 6. 2013 scénář 3. Hájských slavností. Veškeré dětské soutěže arény Divadla v Pytli byly přesunuty do prostoru sokolovny.

Děti se pod dohledem středověkých postav vyřádily a za své výkony byly odměněny sladkostmi. Večer si na své přišli i dospěláci, kteří se sice neutkali ve vajíčkové soutěži, ale vyřádili se na šlapadlech. V souboji muži versus ženy vyhrály ženy!. Díky pohotové improvizaci pana Stolaře proběhl i program věnovaný 810. výročí obce.

Ve čtyřech vstupech se přihlížejícím naskytl pohled do dávné i nedaleké minulosti. Principál Divadla V Pytli nás jako správný kronikář provedl příběhem naší obce. Oživlá historie přiblížila osidlování podhůří Krušných hor od příchodu Keltů a Germánů, až po Slovany. Byla připomenuta doba, kdy velmož Slavek z Oseka v roce 1203 do uvítání opata a bratří cisterciáků daroval i Hagn (nebo Hain, Hagin, Haglin?), dnešní Háj a jak obec trpěla nájezdy Sasů a Švédů v období třicetileté války. Obec vše špatné překonala, získala novou pečeť a právo užívání erbu, smrtka, která kosila vše živé byla vyhnána.

Úsměvným výstupem byla sehraána i fiktivní scénka příjezdu budoucího prezidenta E. Beneše, který si právě v Domašlavičích vybral slečnu Aničku Vlčkovou jeho pozdější choť Hanu. S úžasem jsme sledovali královský rytířský tumaj v provedení SHŠ Briganti, ohnivou šou a klání šermířů. Oka-

Rytíři v plné zbroji

Připravené pódium zeje prázdnou. Prší a prší...

Kohoutí zápas

mžité nápady a improvizace pana Stolaře jsou jedinečné. Chcete ohňostroj, vysadit staletou lípu? Vše se na sále sokolovny podařilo - metrový ohňostroj „vypálil“, ohnivý muž a pan starosta „zasadil“, model lípy. V závěru programu byly promítnuty historické fotografie.

K tanci a poslechu hrála během části dětského dne hudba

(Pokračování na následující straně)

*Co bylo dřív - slepice, či vajíčko.
My to víme, byl to HÁJSKÝ KOHOUT*

*Hájský kronikář
v podání Petra Stolaře*

*Pan starosta sází
osmisetletou lípu*

Vzdejte čest, král přichází.

Skákačí hrad v obležení hájské drobotiny

(Dokončení z předchozí strany)

J+J+J, kterou vystřídal koncert rockové kapely FERIT, a do pozdních nočních hodin pokračovala diskotéka..

Samotný program místy neodpovídal původnímu časovému rozvržení, což trochu vyvolalo nevoli některých občanů. Omlouváme se, ale náhradní program byl celý o improvizaci a řešení problémů „za pochodu“. Škoda, že oživlou historii nemohly shlédnout maminky, které odešly se svými ratolestmi domů a senioři, kteří nevydrželi nápor decibelů rockové kapely (to je generační záležitost). Třeba při jiné příležitosti se bude vystoupení Divadla v Pytli opakovat.

V závěru bych chtěla poděkovat dětem z MŠ Háj za vystoupení, panu starostovi, na jehož bedrech spočíval průběh slavnosti, panu Stolařovi za profesionalitu, údržbě obce za technickou přípravu a úklid. O některé chybějící atrakce děti nepijdou. Vše, včetně pěny, si vychutnají na závěr školního roku. O vysazení „osmisetleté“ lípy budete včas informováni. Dětský den by se nemohl uskutečnit bez finanční podpory sponzorů, kterým patří dík největší.

Vystoupení MŠ Háj

Mgr. A. Přibyllová

HÁJSKÉ PAMĚTI

HÁJSKÝ RODÁK DR. EMIL FRANZEL

Dr. Emil Franzel se narodil 29. května 1901 v Háji u Duchcova, zemřel 29. června 1976 v Bavorsku.

Byl německým historikem, novinářem, spisovatelem a sudetoněmeckým politikem. Od roku 1936 byl členem Německé sociální demokratické dělnické strany (NSDAP) v Československu. Publikoval částečně pod pseudonymem **Karl von Boehaim**. Roku 1936 převzal pražský dům lidového vzdělání Urania. Od roku 1939 byl knihovníkem pražského Českého zemského muzea a záhy se stal pracovníkem v kanceláři nomální policie jako redaktor a učitel dějepisu a historie na pražské policejní škole. Po skončení války byl jako vážně zraněný při pražském povstání jako československý zajatec léčen několik měsíců v nemocnici. V březnu 1946 byl deportován do Bavorska, kde se setkal se svou rodinou.

Po druhé světové válce byl po odsunu Němců mimo jiné členem katolického Ackermannova sdružení a vlivným představitelem sudetoněmecké poválečné publicistiky. Ve svých historických pojednáních zůstal i po druhé světové válce v zajetí pojmů rétoriky „panské rasy“). Stal se jedním z předních novinářů hnutí „WEST“, který se silně podílí na Ackermann-Gemeinde, v duchu sudetoněmeckých katolíků. Tak hovoří ve svých *Sudetoněmeckých dějinách* (Sudetendeutsche Geschichte) z roku 1958 o možném „promíchávání vyšších národů s nižšími“ v návaznosti na rané dějiny Čech a Moravy. Od roku 1951 až do odchodu do důchodu roku 1963 byl spolupracovníkem *Bayernischen Staatsbibliothek* v Mnichově. Byl spoluzakladatelem *Sudetoněmeckého krajského sdružení a Sudetoněmecké rady*.

poznámka:

*) panská rasa (dynastická rasa) je označení užívané v egyptologii pro lid s vyspělou kulturou, ovládl místní primitivnější obyvatelstvo. Nacismus dal vzniknout vícero teoriím a pojmům, které se týkají lidských ras. Nacisté ve snaze až o vědeckou přesnost sestavili striktní rasovou hierarchii. Na jejím vrcholu stála „Herrenrasse“ („panská rasa“), která byla tou nejčistší z árijské rasy a byla nacisty úzce ztotožňována s nordickou rasou, následovanou dalšími odnožemi árijské rasy.

výběr z jeho publikací:

• *König Heinrich VII. von Hohenstaufen*. - Král Jindřich VII. Hohenštauf-

ský, Diss. phil. Praha 1929

- *Geschichte unserer Zeit 1870-1950*. - Dějiny naší doby, Mnichov 1952
- *Sudetendeutsche Geschichte*. - Sudetoněmecké dějiny, Augsburg 1958
- *Der Donauraum im Zeitalter des Nationalitätenprinzips* (1789-1918). - Důležitý prostor v období národnostního principu (1789-1918), Mnichov 1958
- *Sehnsucht nach den alten Gassen* - Tužba po starých uličkách, Vídeň 1964
- *Franz Ferdinand d'Este*. Leitbild einer konservativen Revolution. - František Ferdinand d'Este. Vzor konzervativní revoluce, Vídeň 1964
- *Die Vertreibung. Sudetenland 1945/1946*. - Vyhnaní. Sudety 1945/1946, Bad Nauheim 1967
- *Die Sudetendeutschen. Siedlungsraum, Wesen und Geschichte der Volksgruppe*. - Sudetští Němci. Vlast, povaha a dějiny národnostní skupiny, Vídeň 1968
- *Geschichte des deutschen Volkes. Von den Germanen bis zur Teilung nach dem Zweiten Weltkrieg*. - Dějiny německého národa. Od Gemánů po rozdělení po druhé světové válce, Mnichov 1973

František Nachtmann,
kronikář obce

PANÍ HANA BENEŠOVÁ: PRVNÍ DÁMA REPUBLIKY

Po vzniku Československé republiky, na kterou historicky navázala naše současná republika česká, jsme měli až do uchopení moci komunisty jen dva demokratické prezidenty: Tomáše G. Masaryka a Edvarda Beneše. Jaké byly jejich ženy nebo řečeno dnešním slovníkem, první dámy?

Vzdělaná a inteligentní Charlotta Garrigue Masaryková žila v době prezidentství svého muže v ústraní z důvodu psychických problémů, které jí trápily. Zejména po její smrti zastávala roli první dámy dcera Masarykových, Alice. Rovněž vzdělaná, elegantní Hana Benešová stála po boku Edvarda Beneše po celou dobu. Když byl v roce 1935 zvolen prezidentem, i když pak v roce 1938 po podepsání Mnichovské dohody abdikoval. A byla s ním i tehdy, když se v roce 1946 znovu stal prezidentem, aby pak v červnu roku 1948, několik měsíců po komunistickém převzetí moci, abdikoval. Byla to právě Hana Benešová, která utvářela představu o první dámě. Lidé jí obdivovali, milovali a uznávali. Když už jako vdova, po nastolení komunistického režimu, nastoupila do tramvaje, lidé demonstrativně povstali.

Cesta Hany s Edvardem Benešem rozhodně nebyla žádnou procházkou růžovým sadem. V době jeho odchodu do emigrace v roce 1915 byla zatčena v souvislosti s tzv. knoflíkovou aférou. Tajné zprávy mezi Švýcarskem a pražským odbojovým spolkem Mafie byly přepravovány v látkovém knoflíku od kabátu. Policie se tak dostala i na stopu Edvarda Beneše. Ať a Oličová, přítelkyně Hany a dcera dobře informovaného rady Oliče, Hanu včas varovala. Ta stihla spálit alespoň část Masarykových a Benešových spisů. Ale výslech na policii, který musela podstoupit, zřejmě zapříčinil, že psychicky neustála situaci. Policejní protokol referuje: „*Přiznala se, že její manžel dlí od konce srpna 1915 ve Švýcarsku a že mu byly svěřeny na opatrování spisy profesora Masaryka.*“ Dvomi rada Olič dal totiž po odchodu Masaryka a pak i Beneše spisy převést do prázdného bytu ve Vršovicích. Poli-
(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

cie až do doby výslechu Hany o úkrytu nevěděla, ale teď si pro bedny se spisy došla na přesnou adresu. Následkem toho byl zatčen i rada Olič.

Hana byla držena ve vězení v Praze a koncem listopadu 1915 převezena do věznice zemského soudu ve Vídni. Její zdravotní stav se zhoršil a po několika měsících, v březnu 1916, byla propuštěna na svobodu. Vyčkávala na soudní proces. Hana i Olič byli obviněni, že úmyslně odstranili spisy profesora Masaryka stíhaného za velezradu. Soudní jednání však bylo odročeno na neurčito, protože policie mezitím získala další informace o spojení mezi Prahou a Švýcarskem. Oba obžalovaní byli odesláni do Prahy k novým výslechům a pak opět převezeni do vídeňského vězení. Tentokrát snášela Hana Benešová věznění ještě hůře. Vysvobodila ji až všeobecná amnestie císaře Karla, vyhlášená v červenci roku 1917. Až do konce první světové války se skrývala u příbuzných v Řevničově. Svého manžela neviděla tři roky a větší část této doby si nemohli ani dopisovat. První dopis od Beneše dostala v listopadu 1918, tedy až po vyhlášení Československé republiky. Tehdy už její muž nebyl jen studentem Sorbonny, novinářem, později docentem na univerzitě a začínajícím politikem. Stal se ministrem zahraničí prozatímní československé vlády, jejíž vznik byl vyhlášen v Paříži 14. října téhož roku.

Beneš píše Haně: *Vzpomínal jsem tolik a stále na Tebe, na Vás všechny, na Atů, na všechny u radů. Slyšel jsem, co jste vytrpěli, jak zlé to bylo, tušil jsem to. Až se vrátím, všechno mi povíš, všechno vyložíš - vidíš už dnes jasně, že to nebylo nadarmo. Všichni mně tolik vyprávěli, jak jste se chovali a drželi důstojně, to byla největší moje radost. Já zde za to jednal tak, že to Vaše utrpení velmi draho bylo vykoupeno...* V dalších dopisech píše, jak se těší domů a jak pyšný je na to, že po boku Masaryka významně pomohl vytvořit samostatný stát. *„Eduško moje drahá,“* odpovídá Hana manželovi v dopise ze 16. listopadu, *„co Ti mám honem povědět? „Když včerejší večerníky přinesly zprávu o Tvém dopisu Národnímu výboru, přála jsem si, jen ale docela tajně, aspoň slovičko dostat od Tebe... O tom, co jsme prožili, Ti budu povídat, až přijedeš. Jest toho mnoho; jen toliko, Edunko, že když slyším nyní ze všech stran o oběti a utrpení, musím to odmítat, poněvadž jsem to vše ráda snášela (jestli lehce je jiná otázka - nemoc) a především mě těšilo, že dávám*

i v této jinak až děsné pasivitě přece jen byt' malinký příspěvěček k Tvoji práci...“

Oddanost Hany manželovi a jeho práci byla obrovská, přeci jen ale byla i milující ženou, která si s Benešem nechtěla jen dopisovat. Když se ukázalo, že Edvard bude muset ještě nějaký čas zůstat v Paříži, psala: *„Že především toužím být u Tebe víc. Vždyť už jen z Tvoji blízkosti bych získávala. Nemyslím, že bys mi mohl mnoho času věnovat, ale tu a tam snad bych přece Tvých volných chvil - kterých je jistě moc málo - využila... Já jsem slyšela, Eduško, jaký je z Tebe elegánek, a i po té stránce se tolik na Tebe těším ... líbá Tvoje drahé chytré čelíčko s velkou láskou Tvoje Hana“.*

*Pokračování příště -
Nebylo to vždy snadné*
Zuzana Pacinová,

redaktorka časopisu Veřejná správa

(převzato z časopisu Veřejná správa, číslo 3/20132, ročník XXIV, vyšlo 6. 2. 2013 s laskavým svolením autorky)

Obrazová příloha byla redakcí převzata z webových stránek:

<http://sechtl-vosecek.ucw.cz/en/cml/autochromy/benespr2.html>

VESNIČKA HEGEHOLZ (HAJNIŠTĚ ČI DŘEVORUBY)

Asi 1,3km východně od Háje ještě na počátku 50. let 20. století bývala vesnička Hegeholz. Z Háje k ní vede cesta uličkou Mlýnskou, přes vyzdžené koryto přeloženého potoka Bouřilivce.

Z nejstarší historie toho mnoho nevíme - jen tolik, že patřila oseckému klášteru a na počátku 13. století ještě nestála. Poprvé se o ní zmiňuje k roku 1404 nebo 1405 rukopis uložený ve Státním archivu v durynském Weimaru. Tehdy jakýsi Pavel z Hegeholzu musel zaplatit 1 kopu grošů za zabití. Další dvě zprávy v duchcovské městské knize se hlásí k rokům 1416 a 1417. Bohužel se v těchto případech jedná jen o záznam jména vsi, bez dalších informací. Teprve od roku 1580 se dozvídáme o Hegeholzu podrobnosti, díky soudní (pozemkové knize) uložené v litoměřickém archivu ve fondu oseckého kláštera. Jsou v ní uvedeny zejména převody usedlostí, samozřejmě spolu se jmény osob a popisem okolností. Podle něho mladšího urbáře oseckého panství z roku 1603 byly na území obce obdělávány už jen 2 lány polí. A o dalších pár let později - okolo roku 1620 byla obec dokonce na nějakou dobu zcela opuštěná. Lidé se do Hegeholzu později vrátili - k roku 1787 uvádí dobová topografie celkem 19 obydlených domů.

Hlavní činností obyvatel bylo téměř po celou dobu její existence zemědě-

ství. Změna nastala až v 60. letech 19. století, kdy se v okolí začaly otevírat hnědouhelné šachty. Nejprve ve vedlejším Kocourkově - šachty Adolf - August, Prokop a Barbora; později přímo u vsi šachty Adolf - Marie a Trojice. Přes Hegeholz (právě kvůli blízkým dolům) také vedla původní trasa duchcovsko - podmokelské železniční dráhy, uvedená do provozu v roce 1871. Hnědouhelná těžba se nakonec stala obci osudnou. Letecká mapa z roku 1953 ukazuje už jen obrysy základů zbořených domů (<http://kontaminace.cenia.cz/>). Ze vsi se dodnes dochovalo jen několik zbytků domů v podobě hromad kamení - především na jižním konci. Zbytek zástavby byl zlikvidován - zmizel dokonce i násep zrušené železniční trati. Výmluvné polohu Hegeholzu dokládá jeden z tzv. odpočivných kamenů (bez nápisu), usazený mezi dvěma kaštany na jižním konci. Tyto kameny nechal na cestách, po kterých poutníci přicházeli do oseckého kláštera, umístít opat Vavřinec Scipio v 70. letech 17. století.

Vesnice někdy bývá nesprávně nazývána jako Hajniště či Dřevoruby - to jsou ale umělé novotvary. Až do 19. století se totiž používal jen jediný název - a to Hegeholz.

Michal B. Soukup,
Osek u Duchcova

Odpočivný kámen na místě zaniklé vsi Hegeholz (foto Michal B. Soukup)

Výřez z mapy Teplicka (1832), Hegeholz je uprostřed

Nadační fond mění postavení zdravotně postižených na trhu práce

V České republice dnes žije přibližně jeden milion osob se zdravotním postižením, tedy 10 procent populace. Zaměstnání přitom většina shání marně. Firmy, organizace, státní správa a samospráva jsou i v roce 2013 sevřeny předsudky vůči lidem se zdravotním postižením a nedokáží si je představit jako schopné kolegy. Bohužel ani zákonná povinnost zaměstnávat 4 procenta osob se zdravotním postižením u subjektů, které mají více jak 25 zaměstnanců, ani od roku 2012 velmi zpřísněné náhradní plnění nepomáhá. Firmy a organizace raději odvedou do státní pokladny statisíce na pokutách, než aby daly například kratším úvazkem šanci pracovat ženě po rakovině prsu, člověku s roztroušenou sklerózou či Crohnovou nemocí.

Předsudky vůči OZP

Společnost si nejčastěji pod pojmem „postižená osoba“ představí vozičkáře. Viditelná postižení však tvoří velmi malé procento mezi celou skupinou zdravotně postižených osob. Firmy se navíc ohrazují tím, že člověk se zdravotním omezením by je stál finance navíc už tím, že by mu musely vytvořit speciální podmínky. A zde opět hrají roli předsudky. Zdaleka ne všichni OZP jsou na vozičku a zdaleka ne všichni potřebují speciální podmínky na pracovišti.

Nadační fond pro podporu osob se zdravotním postižením

Již sedmým rokem funguje v České republice Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP). V jeho čele stojí Hana Potměšilová, která popisuje, čeho je zapotřebí, aby se situace zlepšila: „*Potřebujeme vzdělané personalisty, podnikatele a manažery, kteří budou dobře znát základy legislativy. A hlavně poznají při různých setkáních, školeních, vzdělávacích projektech příběhy lidí se zdravotním postižením, kteří pracují na manažerských pozicích. Lépe tak pochopí, kdo to vlastně člověk se zdravotním postižením je.*“ Nadační fond má za sebou řadu úspěšných kampaní. Mezi ně patří i kampaň „No a co?!", která jako první upozorňovala veřejnost na kvalitní práci osob se zdravotním postižením a s tím související ochrannou známku „Práce postižených“. Na stránkách www.pracepostizeny.cz lze nalézt řadu výrobků označených touto známkou, které vyrobily osoby se zdravotním postižením a jejich zakoupením jsou podpořeni i jejich zaměstnavatelé. Jedním z velmi důležitých projektů nadačního fondu je sekce Práce OZP a poradny na portálu Prace.cz, které odborně zaštiťuje. V současné době nadační fond spustil projekt „Start bez překážek“, který se

snází řešit problémy vysokoškoláků se zdravotním postižením, kteří kvůli svému zdravotnímu stavu těžko získávají praxi, a tedy i práci. Zapojené společnosti nabídnou absolventům placebné půlroční stáže, aby mohli potřebnou praxi získat.

Proč zaměstnat osobu se zdravotním postižením?

Firmy s více než 25 zaměstnanci, které nezaměstnávají OZP, musejí buď platit stotisícové odvody do státního rozpočtu za to, že postižené osoby nezaměstnávají, nebo mohou využít tzv. náhradního plnění (outsourcing služeb či výrobků od firem s náhradním plněním, tedy s více než 50 procenty zaměstnanců se zdravotním postižením). Zaměstnávání osob se zdravotním postižením se tak zaměstnavateli může vyplatit i z ekonomického pohledu. Nejenom, že firma získá pracovitěho a kvalifikovaného člověka a nemusí platit státu, ale zároveň je zde řada daňových výhod. Skutečným zaměstnáním člověka s postižením lze ušetřit až 270 000 korun. Legislativa navíc začala od loňského roku vytvářet pro firmy pozitivní motivační nástroje např. v podobě vyšších příspěvků na vznik místa, na mzdu, na pracovní pomůcky apod.

O činnosti a projektech nadačního fondu, ale také současné legislativě se více dozvíte na www.nfozp.cz

Hana Potměšilová (NFOZP): I zdravotně postižený může pracovat, potřebuje jen šanci

V České republice dnes žije přibližně jeden milion osob se zdravotním postižením, tedy 10 procent populace. Zaměstnání přitom většina z nich shání marně. Firmy, organizace, státní správa a samospráva, tedy všichni potenciální zaměstnavatelé jsou i v roce 2013 sevřeny předsudky vůči lidem se zdravotním postižením. Nedokáží si je představit jako schopné kolegy. Bohužel ani zákonná povinnost zaměstnávat 4 procenta osob se zdravotním postižením u subjektů, které mají více jak 25 zaměstnanců, ani od roku 2012 velmi omezené a zpřísněné náhradní plnění v tomto směru nepomáhá. Firmy a organizace raději odvedou do státní pokladny statisíce na odvodech, které se nikdy k lidem s postižením, kteří již pracovat nemohou, nijak nedostanou, než aby daly například kratším úvazkem šanci pracovat

ženě po rakovině prsu, člověku s roztroušenou sklerózou, Crohnovou nemocí... O této problematice jsme si povídali s Hanou Potměšilovou, ředitelkou Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP).

■ S jakými předsudky v této oblasti jste se setkala nejčastěji? A jak s nimi lze bojovat?

Společnost si většinou pod pojmem „postižená osoba“ představí vozičkáře. Viditelná postižení však tvoří velmi malé procento mezi celou skupinou zdravotně postižených osob (OZP). Málokdo ví, že OZP jsou také lidé s těžší formou alergie, lupénkou, epileptici či ženy po rakovině prsu. Tito lidé však mají odbornou kvalifikaci stejně jako zdraví lidé. A jak s tím bojovat? Potřebujeme především vzdělané personalisty, podnikatele a manažery, kteří

budou dobře znát základy legislativy. A hlavně poznají při různých formálních i neformálních setkáních, školeních, v rámci vzdělávacích projektů životní příběhy lidí se zdravotním postižením, kteří pracují na manažerských pozicích. Lépe tak pochopí, kdo to vlastně člověk se zdravotním postižením je.

■ Z čeho mají zaměstnavatelé strach?

Firmy se při zmínce o možnosti přijmout do svých řad osobu se zdravotním postižením ohrazují tím, že takový člověk by je stál finance navíc už tím, že by musely upravit pracoviště a vytvořit mu speciální podmínky. A zde opět hrají roli předsudky. Zdaleka ne všichni zdravotně postižení jsou na vozičku nebo výrazně pohybově omezení. Zdaleka ne všichni potřebují speciální podmínky na pracovišti. Potřebují jen dostat šanci stejně jako zdraví lidé.

(Pokračování na následující straně)

(Dokončení z předchozí strany)

■ Proč by měly firmy zaměstnat osobu se zdravotním postižením?

Nejenom proto, že každý zaměstnavatel s více jak 25 zaměstnanci, tedy i úřad, škola ale i nezisková organizace, které nezaměstnávají OZP, musí buď platit již zmíněné „pokuty“, nebo mohou využít tzv. náhradního plnění. Uvedu příklad. Pokud má např. základní škola ve vašem okolí více jak 25 zaměstnanců a nezaměstnává člověka s postižením, musí odvést za jednoho chybějícího zdravotně postiženého kolegu odvod do státního rozpočtu v částce téměř 65 000 Kč nebo nakoupit výrobky či služby z chráněného trhu práce za více jak 200 000 Kč. Co ale taková škola od „chráněných dílen“ nakoupit skutečně může? Přefakturovat přes ně učebnice nebo školní pomůcky? To je od roku 2012 ale už za hranou zákona a vystavila by se tak riziku, že přijde kontrola z inspektorátu práce, která jí doměří odvod do státního rozpočtu. A ještě pokutu. Nebylo by lepší, kdyby škola měla na pozici paní učitelky třeba ženu po ablaci prsu nebo v pozici školníka člověka po infarktu?

Nejenom, že by tak získala pracovitěho a kvalifikovaného člověka, ale vyplatilo by se jí to i z ekonomického hlediska.

■ Na co se nadační fond především zaměřuje a co se vám již podařilo?

Nadační fond již sedmým rokem podporuje projekty u organizací a firem, které dávají práci lidem s postižením. Usiluje o změnu zákonů, věnuje se cílenému vzdělávání personalistů, zákonodárců, neziskových organizací a lidí s postižením jako takových. Náš tým má za sebou řadu úspěšných vzdělávacích a edukačních kampaní. Mezi ně patřila třeba ta s názvem „No a co?!“, která jako první upozorňovala širokou veřejnost na kvalitní práci osob se zdravotním postižením a s tím související ochrannou známku „Práce postižených“, která je součástí projektu Česká kvalita. Na stránkách www.pracepostizenych.cz naleznou zájemci řadu výrobků označených touto ochrannou známkou, které vyrobily osoby se zdravotním postižením. Zakoupením výrobku, např. jako dárku pro sebe či blízké, podpoříte prověřené zaměstnavatele

zdravotně postižených a zároveň zde najdete výrobky a služby, které můžete pořídit v rámci náhradního plnění od prověřených zaměstnavatelů. Jedním z našich velmi důležitých projektů je sekce Práce OZP a poradny na portálu Prace.cz, které odborně zaštiťujeme. Díky tomu jsme ve spojení s více než 40 tisíci personalisty z celé republiky a stovkami osob se zdravotním postižením. Naši téměř každodenní činností je také školení personalistů a potenciálních zaměstnavatelů zdravotně postižených a osob se zdravotním postižením. Za zmínku jistě stojí také zcela aktuální projekt „Start bez překážek“. Díky významným firmám a školám, které jsou do něj zapojeny, se projekt snaží řešit problémy vysokoškoláků se zdravotním postižením, kteří kvůli svému zdravotnímu stavu těžko získávají praxi, a tedy i práci. Zapojené společnosti nabídnou absolventům placené půlroční stáže, aby mohli potřebnou praxi získat.

Více o činnosti a projektech nadačního fondu, ale také současné legislativě se dozvíte na www.nfozp.cz

Požár černé skládky 28. dubna Háj u Duchcova

Ve 20:57 byl ohlášena požár kontejnerů na odpadky na Kamenině v Háji u Duchcova. Nakonec bylo Zásahovou jednotkou obce zjištěno, že požár není na Kamenině, ale poblíž lesní cesty, kde se nacházela čemá skládka a že nehoří kontejner na odpadky, ale velké pneumatiky. Požár se nacházel na rozhraní katastru obce směrem z Háje do Jeníkova. Zásahová jednotka obce Háj u Duchcova se na místo požáru dostavila ve 21:08 v pořadí 2. zasahující jednotky (byla zde již přítomna jednotka HZS Duchcov). V době příjezdu, již probíhaly hasební práce HZS Duchcov. Naše jednotka, tak okamžitě začala vykonávat asistenční činnost. Hořely velké pneumatiky, které se normálně jen těžko dají uhasit. Naštěstí díky speciální technice HZS Duchcov byl požár uhašen. Po uhašení požáru ještě probíhaly zajišťovací práce. Na místě byla také přítomna Policie ČR. Více informací, fotek apod. naleznete na našich webových stránkách www.sdh-haj.estranicy.cz nebo na našem Facebooku SDH Háj.

Jakub Šimek, SDH Háj u Duchcova

INZERCE

AUTODOPRAVA KONTEJNER

Dovoz a odvoz stavebních
materiálů a odpadů
přeprava stavebních strojů.

• • •

V areálu odchovny selat Háj
prodej písků, šterků, kačirků
a soliterních kamenů

Kontakt:
TELEFON
606 644 687

9. ročník Memoriálu Jaroslava Jaroše 27. dubna Háj u Duchcova

V naší obci se uskutečnil, již 9. ročník této vyhlášené soutěže, která byla letos financována v rámci projektu „Mikroregion Stropník - centrum volného času“ tedy za podpory Evropského fondu pro regionální rozvoj Cíl3/Ziel3. Soutěže mladých hasičů se zúčastnilo 47 pětičlenných družstev ze 4 okresů, přičemž zde byla i účast ze sousedního Německa zastoupena družstvem starších žáků z partnerské obce Kreischa. Letošní ročník, přestože nám počasí moc nepřálo, opět trhnul další rekord v počtu týmů, který každým rokem narůstá. Celkově zde tak bylo téměř na 300 závodníků a 100 rozhodčích z 18 sborů, což je opravdu úctyhodné číslo. Nelažný úkol, tak byl postaven na organizátory, kteří museli zajistit snadný, ale hlavně rychlý průběh soutěže, což bylo vskutku náročné. Rychlého průběhu se docílilo díky dvoukolovému systému, vynálezu Martina Linka, který znamená, že na trase bylo 2x8 stanovišť (střelba ze vzduchovky, džberovka, topografie, požární ochrana, hod na cíl, zdravotvěda, rozvinutí hadice na cíl a hlavolam), v jednu chvíli, tak souběžně vybíhaly 2 týmy - každý ovšem na své trase. Celý závod i s vyhlášením výsledků, tak skončil ve 13:00! A to zde bylo 47 družstev. Tyto naše hájské závody si tak právem vysluhují chválu a obdiv po celém kraji (opravdu). Organizace tohoto dvoukolového systému je ovšem velmi náročná nejenom po stránce materiálního vybavení, ale především bylo nutné zajistit dostatečné množství velkého počtu rozhodčích. Poděkování tak patří všem dobrovolníkům z naší obce, kteří přišli pomoci. Jelikož na každém stanovišti byli přítomni členové ostatních sborů, tak bylo zajištěno spravedlivé hodnocení. Výsledky závodů: v kategorii příprava z celkových 8

Starší žáci na zdravotvědě (Bára Krausová, Tereza Kornová a Martina Rédlová)

Mladší žáci na zdravotvědě zavazují poraněnou ruku (Dominika Kornová a Filip Šmejkal)

Háj mladší a starší na závodech v Měrunicích - 1. a 2. Místo

Hájská příprava 1. Místo

Společné foto Háj a partnerská obec Kreischa

družstev: **1. místo Háj**, 2. místo Osek, 3. místo Srbsice I, **6. místo Háj II**; v kategorii mladší z celkových 25 družstev (!) tedy opravdu velká konkurence: 1. Obmice I, 2. Lhenice I, 3. Srbsice, **8. místo Háj I**, 17. místo Háj II; v kategorii starší z celkových 14 družstev: **1. místo Háj**, 2. místo Domoušice II, 3. místo Duchcov. Cenu absolutního vítěze soutěže s nejmenším počtem trestných bodů vyhrálo družstvo **Háj starší!** **Vítězové** z Háje u Duchcova: Romanka Kubrychtová, Štěpánka Zeidlerová, Natálka Šuleková, Petr Nikoluk, Míša Bozetický, Míša Jahodář, Honzík Masopust, Jakub Zeman, Filip Průša, Lucie Punčochářová, Maruška Pokomá, Dominika Komová, Filip a Vlasta Šmejkalovi, Petr Jonáš, Jaroslav Bláha, Pavel Hejl, Adam Masopust, Martin Punčochář, Tereza Komová, Kamila Linková, Martina Rédlová, Robert Kom, Bára Krausová, Lukáš Kadeřábek a Tereza Jarošová. Děkujeme také všem **spozorům**: Porcula a Ujepo Zscherpová Květoslava, Potravina Eva Dvořáková, Pan JUDr. Benno Eichler, Pan Jan Urbanczik, Autodoprava Jaroslav Vlach, Ma Trading s. r. o. Antonín Mejtský, Vitrablok s. r. o., Kebabček Osek, Restaurace Sokolovna Háj a obec Háj u Duchcova. Více informací, fotek apod. naleznete na našich webových stránkách www.sdh-haj.estranky.cz nebo na našem Facebooku SDH Háj. **Jakub Šimek**, SDH Háj u Duchcova

JARO S HASIČI

■ **PODĚKOVÁNÍ** - Gratulujeme slečně **TEREZE KORNOVÉ**, která se stala vicemistryní v požárním sportu v disciplíně běh na 100 metrů v kategorii dorostenců v krajském kole Mistrovství České republiky. Obec Háj u Duchcova a SDH Háj u Duchcova

Po dlouhém zimním spánku nás čekalo období nabitě událostmi. Náš sbor, především kolektiv mladých hasičů, se zúčastnil velkého množství závodů, přičemž jsme zažili měsíc, kdy jsme závody měli celý víkend, tudíž jsme si za toto období skutečně zazávodili, užili plno legrace a zažili plno nových zážitků. Největší úspěch je tak v počtu soutěží, kterých jsme se zúčastnili.

9. března - Zimní sraz v Hostomicích - jednalo se o soutěž v branném běhu, kde se ovšem plnily ještě speciální disciplíny, jako vaření pokrmů a vytváření plastiky z přírodního materiálu. Naši hasiči se rozhodli udělat brambory po americku, které se ovšem moc nepovedly, dále zeleninový talíř - který se ani nestihl vyfotit, jak se po něm rychle zaprášilo a tak máme pouze fotku torza zeleninového talíře po nájezdu našich závodníků, poté byla hlavní chuťovka v podobě na-

Maruška Pokorná přenáší RHP během štafety 4x60 m v Teplíciích na Buzulce

Lukáš Kadeřábek na štafetě s překážkami na Lhenickém dvojboji

Natálka Šuleková s pomocí Báry Krausové překonává kladiinu během štafety 4x60 m v Teplíciích na Buzulce

ložených plátků krkovic, které všem chutnaly. A na závěr na hlad posloužily buřty, po kterých se také zaprášilo. V konečném důsledku jsme si domů z původně velké hromady jídla vezli pouze pár plátků chleba, který zbyl. Vaření rozhodně nebylo snadnou záležitostí a mnohdy spolu s olejem tu tekly také nervy, ale vše se nakonec zvládlo a rozhodčí naše pokmy ohodnotil kladně. Výsledky všech disciplín se pochopitelně sčítaly, a tak záleželo nejen na hasičských dovednostech, ale právě i na umění vařit. V kategorii příprava ze 3 družstev: **1. místo Háj**; v kategorii mladší z 8 družstev: **4. místo Háj**; a v kategorii starší ze 7 družstev: **3. místo Háj**.

9. dubna Cítoliby - do spřátelených Cítolib v okrese Louny jsme se vydali pouze s družstvem mladších, jelikož v tuto dobu řádilo dost viróz. Během těchto závodů nás čekala silná konkurence a těžké disciplíny. Naši závodníci jsou ovšem v kategorii mladší prvním rokem, jelikož letos poprvé přešli z kategorie příprava a tudíž jsou v kategorii mladší nejmladšími závodníky. I přesto naši borci jsou odhodláni předvést své nejlepší výsledky. V kategorii mladší z celkových 10 družstev **Háj 9. místo**.

4. května - Měrunice - byly to naše letošní první závody na požární útoky. Jelikož to bylo hned týden po závodech v Háji u Duchcova, které náš sbor pořádal, bylo málo času na trénování a mezi trenéry panovaly obavy, jak budou vypadat naše první požární útoky. Nejhorší obavy byly ohledně mladších, kteří v této kategorii jsou nově (v kategorii příprava byli zvyklí mít hadice spojené - nyní v této kategorii je už musí zapojovat sami). V Měrunicích byly jen dvě kategorie, mladší a starší a povoleny byly dva pokusy. Během první pokusů o obou družstev jsme narazili na menší nedostatky a rezervy, které jsme opravili do druhých pokusů, které pro nás dopadly o dost lépe. Nakonec jsme z výsledků byli překvapeni: v mladší kategorii z celkových 6 družstev: **1. místo Srbsice, 2. místo Háj, 3. místo Měrunice**; v kategorii starší ze 4 družstev: **1. místo Háj, 2. místo Srbsice, 3. místo Duchcov**. S prvními závody v sezóně jsme byli spokojeni. Bylo to bráno hlavně, jako trénink, ale nakonec to bylo i potěšení. Zajímavé byly výsledky v kategorii starší, kde tři týmy (i náš) měly (Pokračování na následující straně)

(Pokračování z předchozí strany)

skoro stejný čas požárního útoku v jedné vteřině! Tyto tři týmy, tak mezi sebou budou neustále bojovat o to, kdo zaběhne lepší požární útok.

5. května - Lhenický dvojboj - náš první hasičský víkend byl tu a pokračoval ve Lhenicích, kam jsme se vydali se starším družstvem, jelikož nás tu čekala obtížná šedesátka s překážkami (dva pokusy) a požární útok (jeden pokus). Na trénování šedesátky náš tým bohužel nemá místo, a tak jsme se rozhodli to prostě risknout s výhledem nejasných výsledků. Výsledky šedesátky náš ovšem mile zaskočily a překvapily! Nejlepší čas za dívky (a i celkově z našeho týmu) z našeho družstva zaběhla Tereza Kornová, se kterým se dokonce v kategorii dívek umístila na pěkném 3. místě. Nejlepší čas z našich dvou chlapců zaběhl Robert Kom a umístil se tak na slušném 7. místě. Druhý chlapec, který je v tomto roce naší novou a úspěšnou posilou, Lukáš Kadeřábek zaběhl také pěkný čas. Je třeba ovšem zmínit, že oba chlapci si tuto disciplínu vyzkoušeli a běželi poprvé bez tréninku! Na místě tak byla velká nervozita a hlavně překážka vysoká 1,8 metru, kterou museli zdolat. Vše zvládli skvěle a hlavně Robert Kom všechny mile překvapil. Nejlepší 4 časy z našeho družstva (bez ohledu zda to je chlapec či dívka) se poté sčítají s časem požárního útoku, což je pak konečný výsledek. Během požárního útoku se náběr a celkově zadek povedl až moc dobře. Bohužel roztažení hadic trvalo trochu déle, přičemž na místě strojníka byla změna a v celkovém zmatku byl předeek utopen. Naštěstí se po malé, ale osudné chvilce podařilo vodu zastavit, hadice roztáhnout a požární útok dokončit. Nikomu nevadilo, že byl zaběhnut horší čas a k údivu diváků se dokonce starší žačky radovaly nad skvělým výkonem zadku... potřebovali jsme trénovat na ukončení hry Plamen. V celkovém pořadí v kategorii starší (šedesátka + požární útok) se z celkových 7 družstev umístil **Háj na 5. místě**. Náš tým ovšem na místě zůstával ještě dlouho do večerních hodin i po ukončení závodů jelikož zde trénoval společně s Lhenicemi na ukončení hry Plamen, který nás čekal za dva dny. Tým se domů vracel unavený a plný zážitků.

8. května Závěr hry Plamen - Duchcov - ano, skutečně na svátek 8. května jsme měli závody a ne jen tak ledajaké, ale rovnou ty nejdůležitější za celý rok, kdy se rozhodovalo o postup na krajské kolo, jednalo se tedy o okresní kolo teplického okresu. Náš tým se rozhodl své šance zvětšit a spojit s družstvem ze Lhenic, který se stejně jako my potýkal s problémem nedostatku starších žáků. Popravdě mnoho společných tréninků se neodehrálo, ale i tak každá část týmu trénovala to co bylo domluveno, ale hlavně se tým skvěle spřátelil a semknul. Háj se na tyto závody připravoval opravdu pečlivě, především v podobě dlouhých tréninků, při kterých mnohdy opravdu tekly nervy a dokonce docházelo k menším úrazům. Každá disciplína se pilovala, hlavně ty u kterých byl jen jeden pokus. Ze zahájení hry Plamen v říjnu si náš tým ze závodu požámí všestrannosti odvážel **2. místo** a ze štafety dvojic **3. místo**. V Duchcově nás čekaly 4 disciplíny: štafeta CTIF, útok CTIF, štafeta 4x60 a požární útok. Za každé umístění byly body (1. místo = 1 bod, 2. místo = 2 body), tým s nejmenším počtem bodů postupuje na krajské kolo. První byla štafeta CTIF. Disciplína, při které jde o rychlost a domluvu závodníků. Háj a Lhenice si rozuměly velmi dobře a nakonec jsme v této disciplíně zaběhli nejlepší čas a umístili se na **1. místě**. Druhá a nejsložitější disciplína byl útok CTIF. Skutečně složitá a náročná disciplína, kde se hodnotí vše od postavení závodníků, mluvení, špatné zacházení s materiálem, nesprávné práci (každý závodník má

Společný tým Háj a Lhenice na okresním kole v Duchcově 8. května - 2. Místo

přesně stanovený úkol, který nesmí plnit nikdo jiný), zvláštní úkoly i místa kudy se smí chodit! Na první pohled pro laika jednoduchá disciplína, ale ve skutečnosti se zde dělá nejvíce chyb. Společný tým Háj a Lhenice tuto disciplínu s přehledem zvládl na jedničku a co víc se v ní opět umístil na **1. místě**. Napětí mezi týmy stoupalo, na místo se dostavilo taktizování a plánování. Třetí disciplína nás čekala v podobě „banální“ štafety 4x60 m, která pro nás ovšem byla osudná. Během prvního pokusu byl zaběhnut perfektní čas, se kterým bychom získali první místo v této disciplíně. Po ohlášené, že se jedná o platný pokus ovšem přišla studená sprcha, když se z mikrofonu ozvala oprava, že pokus je neplatný. Stalo se nemyslitelné a nemožné! Při probíhání cílové pásky závodník utíkal v adrenalinu o kousek dál a pomocí hadice o kousek odtáhl rozdělovač, ke vši smůle selhal materiál a ze spojky se utrhla rovnou celá hadice! Pokus byl neplatný. To co se snad nikdy nemůže stát se stalo v nehorší chvíli. Během druhého pokusu byl tým dost nervózní a nikdo se neuvědomil, že došlo k výměně závodnic z pozice kladina a překážky. Během druhého pokusu závodnice na překonání kladiny seskočila moc brzo, což by bylo prohlášeno za další neplatný pokus. Naštěstí si toho všimla druhá závodnice a kolegyni na to upozomila. A tak se závodnice vrátila, čímž byl ztracena spousta času, avšak pokus byl uznán za platný, byť s horším

(Pokračování na následující straně)

Tereza Kornová překonává kladinu na Lhenickém dvojboji

(Dokončení z předchozí strany)

časem, se kterým jsme se umístili na **4. místě**. Po této disciplíně bylo již jasné, že nemáme šanci postoupit na krajské kolo, i přesto jsme se rozhodli předvést své umění v poslední a královské disciplíně, v požámím útoku. A to se podařilo! Tým Háj a Lhenice nastříkal nejlepší čas v požámím útoku a umístil se v této disciplíně na **1. místě**. I když jsme prohráli krajské kolo, tak jsme se radovali, že alespoň v královské disciplíně jsme zvítězili. Výsledky okresního kola: **1. místo** a postup na krajské kolo Duchcov 11 bodů, **2. místo Háj 12 bodů**, 3. místo Hostomice 19 bodů, 4. místo Srbsice 20 bodů a 5. místo Košťany 34 bodů. Náš tým tak prohrál o pouhý bod, ale i přesto prohrál. Týmu z Duchcova vítězství přejeme a na krajské kolo tento tým dokonce posílí pravděpodobně 2 závodnice z Háje u Duchcova, aby tým z teplického okresu měl větší šanci.

11. května - Modlany - soutěžilo se pouze v požámím útoku, kdy byl navíc jen jeden pokus. Pro přípravku to byly úplně první, premiérové závody v požámím útoku a tudíž zde byla značná nervozita. V kategorii příprava z celkových 8 družstev **Háj 6. místo**. V kategorii mladší z celkových 11 družstev **Háj 6. místo**.

12. května O pohár ředitele HZS Teplice - Buzulka - a byl zde již druhý hasičský víkend za sebou. Na těchto závodech nás čekala štafeta 4x60 (2 pokusy) a požámí útok (1 pokus). Velké obavy jsme měli ohledně přípravy, jak zvládne štafetu, jelikož jsme ji trénovali minimálně. Naše obavy byly ovšem zbytečné. Během prvního pokusu hájská příprava předvedla přímo úžasný

a nepopsatelný běh. Nikde nebyla žádná chyba, nejkurioznější výkon předvedl Petr Nikoluk (6 let), který přeskočil překážku, jako by tam vůbec nebyla a dokonce lépe než někteří mladší žáci. Tento pokus hájské přípravy si u diváků vysloužil dokonce obdivuhodný potlesk. S touto štafetou jsme se umístili na **1. místě** s časem 01:50, přičemž druhý nejlepší tým měl čas 02:06. Příprava nám tak udělala obrovskou radost. U mladších šla štafeta v rámci možnosti také dobře. Starší družstvo si vylepšilo reputaci ohledně štafety 4x60, která se nám nepovedla na okresním kole. Během požámího útoku měla hájská příprava menší zmatky, čímž jsme měli trochu horší čas. U mladšího družstva došlo bohužel k chybě během nástřiku, kdy byla přešlápnuta čára a náš tým byl diskvalifikován. Za to starší družstvo opět dokázalo, že v požámím útoku jsme jedni z nejlepších a nastříkalo nejlepší čas. V kategorii příprava z celkových 6 družstev **1. místo Modlany**, **2. místo Háj**, 3. místo Srbsice A; v kategorii mladší z celkových 9 družstev **Háj na 8. místě**; v kategorii starší z celkových 7 družstev: **1. místo Duchcov**, **2. místo Háj**, 3. místo Lhenice B.

18. května Krupský pohár - Krupka - poprvé jsme se vydali na Krupský pohár, který je určen pro dospělé (kategorie mužů a žen) a jedná se o velmi zvláštní druh požámího útoku, kdy se různě zkracují a prodlužují proudy a stříká se také ze třetího proudu celkově na 5 terčů. Chvilí nám tedy trvalo pochopit a zorientovat se v pravidlech, jelikož zde byla ještě řada dalších úkolů a postupů. Přestože jsme byli v kategorii mužů náš tým tvořily rovnou 4 starší dívky a do ve věku 13 až 15 let

a dva starší chlapci ve věku 15 let. Jen tři závodníci spadali věkově do kategorie mužů. I přesto se náš tým na tyto závody vydal, aby si užil alespoň zábatu, která byla zaručená. Během jediného pokusu se našemu týmu celkem dařilo (samozřejmě jsme neměli šanci proti nejlepším týmům mužů). Bohužel při srážení posledního terče nám to trvalo trochu déle, čímž jsme dosáhli horšího času. Z celkových 7 družstev v kategorii mužů **Háj 7. místo**. Alespoň jednoho vítězství jsme dosáhli. Naše závodnice Kamila Linková vyhrála cenu **nejmladšího závodníka** soutěže s věkem 13 let! To dosvědčuje, že jsme opravdu neměli šanci proti jiným věkově a výkonově lepším týmům, což nás ovšem neodradilo.

19. května - Obrnice - na soutěži se plnily dvě disciplíny, a to požámí útok a štafeta dvojic. Štafetu dvojic mělo starší družstvo teoreticky znát a tak jsme tuto disciplínu museli naučit pouze mladší a přípravku. Problém byl vysvětlit složitá pravidla a další problém nastal den před závody, kdy onemocněl důležitý závodník v kategorii příprava, čímž se musela celá sestava narychlo předělat a ještě jsme vyrazili místo 7 závodníků se 6ti závodníky. V kategorii příprava z celkových 5 družstev: **Háj 4. místo**, v kategorii mladší z celkových 4 družstev: **Háj 3. místo** a v kategorii starší z celkových 2 družstev: **Háj 2. místo**.

Více informací, fotek ale hlavně VIDEO z požámích útoků naleznete na našich webových stránkách www.sdh-haj.estranky.cz nebo na našem Facebooku SDH Háj.

Jakub Šimek
SDH Háj u Duchcova

FOTBALOVÝ ODDÍL TJ. SOKOL HÁJ

Závěrečný účet ročníku 2001/2013 sice ještě nebyl uzavřen, (Hájský tým čeká v době uzávěrky Hájského Kohouta poslední zápas s Ledvicemi B), ale můžeme s předstihem zhodnotit uplynulou sezónu. V tomto směru jsme požádali o vyjádření trenéra Stanislava Kubáska.

■ Jak vidí náš trenér uplynulou sezónu?

Podařilo se nám zapracovat do našeho kádrů posily, které jsme přivedli na začátku sezóny. Tým máme prakticky ustálený, ale jak to tak v dnešní době bývá u některých hráčů je pracovní vytížení limitujícím prvkem pro složení sestavy a proto nebývá sestava vždy v optimálním složení. Přesto chci touto cestou poděkovat všem hráčům, kteří si vezmou i dovolenou jen proto to, aby mohli pomoci. Počasí nebylo v posledních měsících tomuto regionu příznivé nakloněno a tak jsme byli donuceni vzhledem ke stavu hřiště odehrát zbytek domácích zápasů odehrát na umě-

lém povrchu. Přesto si za námi našli cestu naši fanoušci, kteří jak to už bývá, převyšovali co do počtu vždy fandý soupeřů. Vážím si jejich podpory a doufám že se jejich základna ještě rozšíří.

■ Co nadcházející ročník?

Především chci říci, že děkujeme sponzorům, ale především obci Háj u Duchcova, která nám v zastoupení starosty pana Karla Drašnera, vychází v mezích možností, vstříc. Je to už dá se říci takové kliše, ale opravdu jsme vděční za jejich podporu, bez které bychom se v dnešní době nemohli obejít. V další sezóně bychom chtěli navázat na započatou práci a dále se snažit o co nejlepší výsledky a reprezentaci naší krásné obce.

Více o kopané v Háji hledejte na www.sokolhaj.cz a navštivte také naši fotogalerii na www.sokolhaj.rajce.idnes.cz

*Obec Háj u Duchcova
děkujeme všem sponzorům
3. Hájských slavností 2013
a Dětského dne:*

UNIPLAST DUX s.r.o.	- výroba a montáž plastových oken a dveří
INSTALACE ZT s.r.o.	- Josef Müller - Osek
Michal Dvořák	- Litvínov
AUTOBEST TUNING	- Tomáš Hájek - Háj u Duchcova
DENS s.r.o.	- Tomáš Kamareith - Háj u Duchcova
Jiří Fujan	- Háj u Duchcova
Pavel Bubák	- Litvínov
Štefan Sedlár	- Háj u Duchcova
MVDr. Juraj Benčík	- Domaslavice
Jaroslav Vlach	- Domaslavice
Martin Břečka	- BARVEX - Domaslavice
MA TRADING s.r.o.	- Antonín Mejstský - Háj u Duchcova
HELVE s.r.o.	- provozovna STK Spořice
Ladislav Karásek	- Háj u Duchcova
Miloš a Marta Moravcovi	- Háj u Duchcova
Bohumil Vlach	- Domaslavice
Jiří Svítek	- Háj u Duchcova
AUTOCENTRUM K+B	- Háj u Duchcova
Lucie Jiráková	- Háj u Duchcova
MAMELOM s.r.o.	- Milan Goč - Háj u Duchcova
KLEMPA STAVBY s.r.o.	- Luboš Lasík - Háj u Duchcova
Stanislav a Radek Komovi	- Háj u Duchcova
NATURAL	- Lenka Vencláková - Duchcov
Petr Trojek	- Háj u Duchcova
Prodejna potravin	- Eva Dvořáková - Háj u Duchcova
Jan Urbanczyk	- Háj u Duchcova
T.J. Sokol	- Háj u Duchcova

